

← [Forrige artikel](#)

Breving - den udspekulerede morder

Kategori: Anmeldelser

Visninger: 325

Del artikel: [f](#) [t](#) [in](#)

Erik Trolle

Breving Den udspekulerede morder

Historia. 236 sider. 265 kr.

Selvom den tredobbelte morder Erik Breving begik sine mord i 1957, var det så hårrejsende at Breving-sagen aldrig er glemt. I 2017 kom en journalistisk gennemgang af politiets materiale i en bog. Nu har sønnen af den daværende politimester i Middelfart foretaget sin helt egen efterforskning af materialet. Den nye bog giver et klart, velskrevet og skræmmende billede af sagen

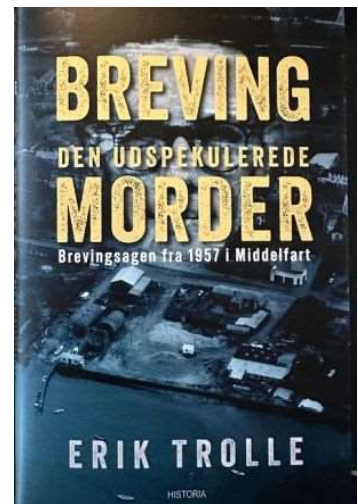
Af Michael Koch

Hvordan kan en voksen mand udtænke, planlægge og gennemføre en stribe mord den næstsidste dag i 1957 - alene for at berige sig pengene fra en livsforsikring? Manden ville leve sorgløst af pengene. Han blev dømt for at myrde sin unge hustru, hendes lille dreng og sin chef. Men ikke kammeraten, som aldrig blev fundet.

Brevings ide og plan var, at selskabet skulle sejle ud på Lillebælt, hvor en eksplosion om bord ville sende alle i vandet - og kun Breving skulle overleve. Fakta var noget andet.

Erik Breving havde papir på at være vaskeægte psykopat. Mange var bange for ham, men det lykkedes ham at blive gift med Inger, og han havde da også en kammerat. Desværre var han utrolig hård ved konen og mistede da også interessen for hende, allerede da de blev gift. Men en kone var god at have. Underkuet og sølle behandlet sørgede hun for mad og andet til manden. Inger var naiv og ikke spor selvstændig, og selv hendes lille Johnny på knap fire år var Breving ikke specielt god ved. Det samme gjalt kammeraten, som Breving mest så som en, han kunne manipulere med.

Det kan nok ikke lade sig gøre at læse bogen uden at blive forfærdet og vred over forbrydelserne. I særklasse meningsløse og samtidig utrolig dumt gennemført. Erik Trolles bog er rigtig godt skrevet, ligesom researchen vidner om, at Trolle arbejder som frivillig på Rigsarkivet. Gennem bogen er der en klart defineret analytisk tilgang til materialet. Det har sikkert også smittet af, at han er søn af daværende politimester i Middelfart. Det er tydeligt, at sagen altid har fyldt meget for Erik Trolle.

Antagelig blev Erik Trolle ansporet til endelig at gå i gang med denne bog efter pensionering i 2014, ikke mindst efter at Poul Christensens bog om sagen kom i 2017. Den bog omtaler Trolle som et journalistisk referat af politiets materiale i Rigsarkivet. Brevning påtog sig aldrig skylden, og der var mange forklaringer og teorier, der ikke var helt entydige. Den dømte ændrede forklaringer ofte - endda flere gange indenfor det første døgn. Morderen havde en stor plan, der slet ikke var gennemtænkt.

Bogen er ganske fikst bygget op, ikke kun i kapitler men også i hoveddele. Første del er sagen, som den så ud i 1956-1961. Anden del er et stort overblik over steder, personer og hændelser. Tredje del er forfatterens teori om, hvad der reelt måtte være sket. Endelig er der så fjerde del, hvori Trolle opstiller en stor samlet løsning på mordene.

Men hvad var så sagen? Brevning var misundelig på sin chef. Han så ham som en, på hvis bådeværft Brevning skulle slide og slæbe, mens chefen kiggede på papirer og tegninger og fordelte arbejdet. Brevning ville skaffe sig mange penge, myrde bådeværftsejeren, og så købe værftet af boet for den livsforsikring, han havde tegnet på sin kone Inger. Derfor skulle hun også dø. Det var svært at gennemføre alene, derfor trak han sin kammerat ind i sagen. Det skete ved at myrde en helt udenforstående mand for øjnene af kammeraten og sige: Nu hænger vi sammen. Det antager forfatteren som sin teori. Efterfølgende myrdede Brevning også sin ven Torben - hvis teorien holder. Nå ja, hustru Inger havde en dreng på knap fire år, han skulle dø, for ikke at arve sin mor.

Den lille dreng var druknet, og forsøgt genoplivet. Inger blev fundet dagen efter, mens værftsejeren først blev fundet meget meget senere. Hans ven Torben blev aldrig fundet.

Et nævningeting kendte Brevning skyldig og gav ham livsvarigt fængsel i 1961. Dette er i det mindste et stort lyspunkt efter at have læst om, hvordan Brevning og Torben myrdede med koldt blod. De druknede deres ofre, og efterfølgende satte han ild til sin båd ude på vandet. Den brændende båd var naturligvis overforsikret. De forsikringspenge skulle han også have i lommen til at forsøde en sølle tilværelse med at vise sig på restaurationer og flirte med kvinder.

Vraget drev ned mod stedet, hvor den nye Lillebæltsbro ligger i dag. Da bådens sidste stumper endelig - og efter meget stort besvær og omfattende eftersøgning - blev fundet, kunne enhver se, at Brevnings forklaringer ikke var sande.

Konklusionerne i fjerde del står ikke alene. Forfatteren skriver også, hvordan de er fremkommet. Det har taget år at gennemgå de fire store flyttekasser med sagens materiale på Rigsarkivet i Den sorte Diamant. Det står klart, at der var mange, der havde mistanke til Brevning, ligesom ikke mindst Ingers mor aldrig havde haft en snert af tillid til ham. Hun var endda bange for ham.

Hele landet fulgte med dengang, og det er meget forståeligt. Når hustruens mor var bange for ham, var det med god grund. Han havde to særdeles voldelige og farlige røverier med maskinpistol (den ene gang) bag sig, plus en fængselsdom for det.

Det er med klart overlæg, at denne anmelder ikke går dybere i sagen her og ikke afslører mere end allerede skrevet. Bogen fortjener nemlig at blive læst, og læseren må med egen retfærdighedssans og harme over forbrydelserne læse sig igennem en dygtig amatør-efterforskers store overblik og redegørelser.

Bogen fanger læseren på den bedste måde: Adskillige gange må læseren tænke over sagen og beviserne. En hel del gange blev kort over Lillebælt-området konsulteret og stederne besøgt på computerens kort. Læseren kan med denne bog hurtigt blive sin egen lille amatør-undersøger. Under alle omstændigheder er det umuligt ikke at finde afsky for Brevnings gerninger.

Efter at have læst denne fortræffelige bog i stor spænding - uden rigtig lyst til at stoppe læsningen før den var færdig - er det befriende at læse forfatterens karakteristik af Erik Brevning: "Brevning var aldrig andet end en småtbegavet psykopat".

De trænede og hårdkogte politifolk valgte at afslutte samtalerne med Ingers mor med ordene:hun har anlagt og passer graven med Inger og Johnny, og hun siger, at der på en sten står: Inger og lille Johnny - Hvil i fred.

← Forrige artikel

SE RELATEREDE ARTIKLER

VENSLEVRØVERNE

MORDET I VESTERMARIE

ET BARNELIG I EN KUFFERT

Museumsnumre 77 - Begmand

Ole Mortensøn fortæller om begningens kunst

TV-tips, uge 17, 2024

Bl.a. serie om Boris Johnson

Brikker til Ukraines historie

Den 9. april overdrog Rigsarkivet historiske dokumenter i en digital kopi til Ukraines ambassadør og senere på foråret til det ukrainske Nationalarkiv

Indvandring fra Sverige

John M. Eriksen fortæller om indvandringen til landbrug og industri fra Sverige

Støtte til Vildmosemuseum